

บทที่ 3

ภาพรวม ผลผลิตสัมพัทธ์มวลรวมของประเทศไทย อุตสาหกรรม และ ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ของประเทศไทย

3.1 ภาพรวมของการผลิตและการใช้ไฟฟ้าของประเทศไทย

พลังงานไฟฟ้า นับว่ามีความสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากไฟฟ้าเป็นปัจจัยพื้นฐานประการหนึ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาประเทศดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ช่วยกระตุ้นให้เกิดการผลิตทั้งในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรมและธุรกิจ ช่วยอำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต เนื่องจาก เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร และการให้แสงสว่างล้วนพึ่งพาไฟฟ้าแทบทั้งสิ้น

โครงสร้างการใช้ไฟฟ้าของประเทศไทย แบ่งออกเป็น 3 สาขาใหญ่ ได้แก่ ภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจการค้า และที่อยู่อาศัย ส่วนในการตอบสนองความต้องการใช้ไฟฟ้านั้น มีการไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) ทำหน้าที่เป็นผู้จำหน่ายไฟฟ้าให้กับการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ซึ่งทำหน้าที่ส่งและจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ผู้ใช้ไฟฟ้าในพื้นที่รับผิดชอบ

3.1.1 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ตัวย่อ กฟผ. (Electricity Generating Authority of Thailand) เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงพลังงาน กฟผ. มีหน้าที่ในการจัดหาพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชน โดยการผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ให้แก่ การไฟฟ้านครหลวง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และผู้ใช้พลังงานไฟฟ้ารายอื่นตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งประเทศใกล้เคียง และดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านพลังงานไฟฟ้า ตลอดจนงานอื่นๆ ที่ส่งเสริมกิจการของ กฟผ. โดยมีนโยบายหลักคือการผลิตไฟฟ้าให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน มีระบบไฟฟ้าที่มั่นคงเชื่อถือได้ และราคาเหมาะสม

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ประกอบธุรกิจหลักที่เกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้า การส่งไฟฟ้า และการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ นอกจากนี้ ธุรกิจหลักดังกล่าวแล้ว กฟผ. ยังประกอบธุรกิจการให้บริการและการลงทุนประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจหลักด้วย การประกอบธุรกิจของ กฟผ. ในปี 2551 พอสรุปได้ดังนี้

1. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้า

- การผลิตไฟฟ้า กฟผ. ผลิตไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าของ กฟผ. ซึ่งตั้งอยู่ทุกภูมิภาคของประเทศ รวมจำนวนทั้งสิ้น 38 แห่ง ประกอบด้วยโรงไฟฟ้าหลายประเภท ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังความร้อน 4 แห่ง โรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม 5 แห่ง โรงไฟฟ้าพลังน้ำ 21 แห่ง โรงไฟฟ้ากังหันก๊าซ 3 แห่ง โรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียน 4 แห่ง และโรงไฟฟ้าดีเซล 1 แห่ง

- การรับซื้อไฟฟ้า นอกจากการผลิตไฟฟ้าดังกล่าวแล้ว กฟผ. ยังได้รับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) และผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (SPP) รวมทั้งจากผู้ผลิตไฟฟ้าในประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมาเลเซีย

- การส่งไฟฟ้า ดำเนินการจัดส่งไฟฟ้าที่ผลิตเอง และที่รับซื้อจากผู้ผลิตไฟฟ้าย่อยผ่านระบบส่งไฟฟ้าของ กฟผ. ซึ่งมีโครงข่ายครอบคลุมทั่วประเทศ ที่ระดับแรงดัน 500 กิโลโวลต์ 230 กิโลโวลต์ 132 กิโลโวลต์ 115 กิโลโวลต์ และ 69 กิโลโวลต์ และระบบไฟฟ้าแรงสูงกระแสตรง (HVDC) 300 กิโลโวลต์ เพื่อจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้านครหลวง และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งนำไปจำหน่ายต่อให้แก่ผู้ใช้ไฟฟ้าในประเทศ และ กฟผ. ยังจำหน่ายไฟฟ้าโดยตรงแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าบางรายและการไฟฟ้าของประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมาเลเซีย

2. ธุรกิจอื่นๆ

- การให้บริการ กฟผ. ได้ให้บริการเชิงธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจการไฟฟ้าแก่เอกชนและหน่วยงานภายนอก ธุรกิจการให้บริการของ กฟผ. ประกอบด้วยธุรกิจบริการงานเดินเครื่องและบำรุงรักษาโรงไฟฟ้า งานบริการด้านเคมี งานบริการให้การปรึกษาด้านวิศวกรรมและก่อสร้าง งานบำรุงรักษาระบบส่งไฟฟ้าและงานบริการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- การลงทุน กฟผ. ได้ลงทุนหรือร่วมทุนในบริษัทในเครือ และบริษัทที่ประกอบธุรกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า รวม 4 บริษัท

ตารางที่ 3.1 แสดงกำลังการผลิตของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ประเภทโรงไฟฟ้า	ประจำปี 2551	ประจำปี 2550	เพิ่มขึ้น / (ลดลง) ร้อยละ
	เมกะวัตต์	เมกะวัตต์	
กำลังผลิตของ กฟผ.			
พลังความร้อน	5,660.00	6,370.00	-11.15
พลังความร้อนรวม	5,084.35	5,146.95	-1.22
พลังน้ำ	3,424.18	3,424.18	-
กังหันแก๊ส	847	847	-
ดีเซล	4.4	4.4	-
พลังงานนอกรูปแบบ	1.03	1.04	-0.96
รวมกำลังผลิตติดตั้งของ กฟผ.	15,020.96	15,793.57	-4.89

ที่มา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่ากำลังการผลิตของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตของประเทศไทยของปี 2551 มีกำลังการผลิตที่ลดลง ร้อยละ 4.89 จากปี 2550 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าปริมาณไฟฟ้าในประเทศลดลง ทำให้รัฐบาลต้องมีนโยบายรองรับไม่ว่าจะเป็นการหาพลังงานมาทดแทนให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในอนาคต หรือการออกนโยบายการประหยัดพลังงานใช้ไฟฟ้าตามความจำเป็น ซึ่งในส่วนนี้ต้องปลูกฝังจิตสำนึกให้แก่ประชาชนด้วย เพื่อประเทศจะได้มีพลังงานไฟฟ้าใช้เพียงพอในอนาคตต่อไป

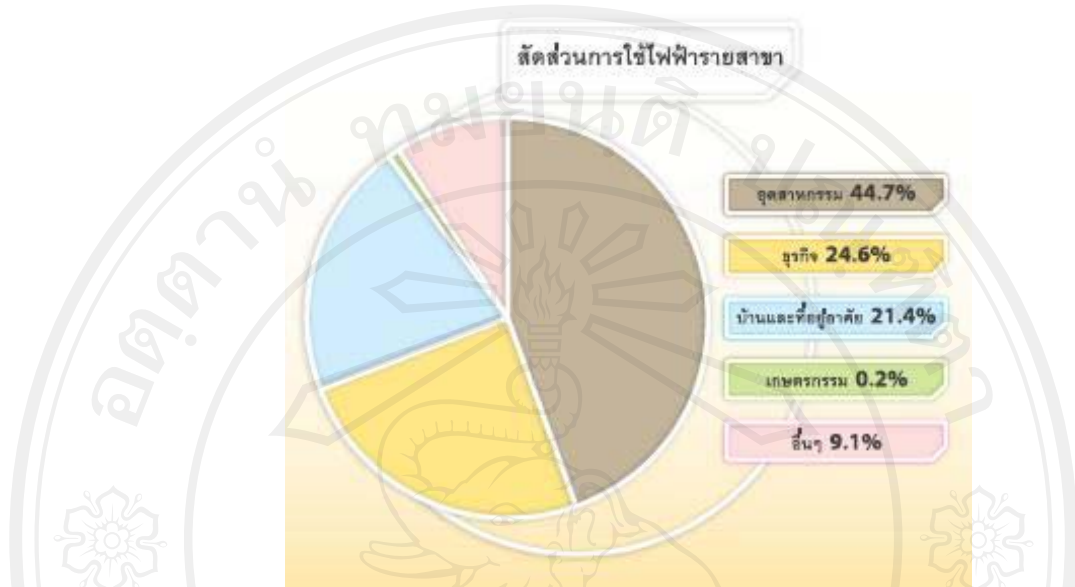
ตารางที่ 3.2 แสดงการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ลูกค้า	ประจำปี 2551		ประจำปี 2550		เพิ่มขึ้น / (ลดลง) ร้อยละ
	ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง	ร้อยละ	ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง	ร้อยละ	
การไฟฟ้านครหลวง	43,598.23	30.8	43,597.89	31.23	-
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	94,859.95	67.01	93,159.02	66.73	1.83
ลูกค้าตรง	1,622.49	1.15	1,653.93	1.18	-1.9
ไฟฟ้าสำรอง	227.02	0.16	150.18	0.11	51.17
การไฟฟ้าลาว	772.8	0.55	730.86	0.52	5.74
การไฟฟ้ามาเลเซีย	0.11	-	-	-	-
การไฟฟ้ากัมพูชา	188.19	0.13	13.82	0.01	1,261.72
อื่นๆ	289.1	0.2	303.82	0.22	-4.84
รวมทั้งสิ้น	141,557.89	100	139,609.52	100	1.4

ที่มา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

จากตาราง 3.2 จะเห็นได้ว่าการจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ได้จำหน่ายไฟฟ้าให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในปริมาณที่มากที่สุด โดยจำหน่ายในปริมาณมากถึงร้อยละ 67.01 ของการจำหน่ายไฟฟ้าทั้งหมด รองลงมาคือจำหน่ายให้แก่การไฟฟ้านครหลวงในปริมาณร้อยละ 30.8 ของปริมาณการจำหน่ายไฟฟ้าทั้งหมด ซึ่งองค์กรทั้ง 2 นั้นมีหน้าที่ในการจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ประชาชนทั่วประเทศ

รูปที่ 3.1 แสดงสัดส่วนการใช้ไฟฟ้ารายสาขาของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ที่มา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

3.1.2. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค หรือ กฟภ. (Provincial Electricity Authority ตัวย่อ PEA) เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ให้บริการไฟฟ้าแก่ประชาชนทั่วประเทศ ยกเว้น กรุงเทพมหานคร นนทบุรี และสมุทรปราการ (ซึ่งเป็นหน้าที่ของการไฟฟ้านครหลวง) มีรายได้จากการจำหน่ายไฟฟ้า 207,282 ล้านบาท (ข้อมูล พ.ศ. 2548)

การแบ่งเขตรับผิดชอบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคแบ่งพื้นที่รับผิดชอบออกเป็น 4 ภาค แต่ละภาคแบ่งเป็น 3 เขตย่อย

- ภาคเหนือ ได้แก่ กฟน.1 เชียงใหม่, กฟน.2 พิชณุโลก และกฟน.3 ลพบุรี
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ กฟฉ.1 อุตรธานี, กฟฉ.2 อุบลราชธานี และกฟฉ.3

นครราชสีมา

- ภาคกลาง ได้แก่ กฟภ.1 พระนครศรีอยุธยา, กฟภ.2 ชลบุรี และกฟภ.3 นครปฐม
- ภาคใต้ ได้แก่ กฟต.1 เพชรบุรี, กฟต.2 นครศรีธรรมราช และกฟต.3 ยะลา

3.1.3 การไฟฟ้านครหลวง

การไฟฟ้านครหลวงเป็นรัฐวิสาหกิจสาขาสาธารณูปโภค จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. 2501 ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี พ.ศ. 2530 และ พ.ศ. 2535 มีพื้นที่

ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดนนทบุรี รวมเป็นพื้นที่ประมาณ 3,192 ตารางกิโลเมตร โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งคือ จัดให้ได้มาและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าและดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงาน

3.1.4 สรุปการใช้พลังงานไฟฟ้าแยกตามประเภทผู้ใช้

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) แม้ว่าเศรษฐกิจโดยรวมในปี 2551 จะขยายตัวในเกณฑ์ดีในช่วงครึ่งแรกของปี แต่ชะลอตัวลงครึ่งหลังของปี โดยเฉพาะในไตรมาสสุดท้ายซึ่งเศรษฐกิจหดตัวถึงร้อยละ 4.3 ส่งผลให้ตลอดทั้งปี 2551 เศรษฐกิจไทยขยายตัวเพียงร้อยละ 2.6 ซึ่งนับเป็นอัตราเติบโตที่ชะลอตัวลงมากเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (ปี 2550: ร้อยละ 4.9 และ ปี 2549: ร้อยละ 5.2) อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจในภาพรวมนับว่ายังมีเสถียรภาพอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีเท่ากับร้อยละ 5.5 อัตราว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.4 แม้ว่าจะมีสัญญาณอัตราการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้นในปี 2552 เนื่องจากการผลิตและการลงทุนที่หดตัว นับเป็นครั้งแรกในรอบ 10 ปีที่ความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของประเทศขยายตัวในอัตราติดลบ โดยในปี 2551 ความต้องการไฟฟ้าสูงสุดของระบบอยู่ที่ระดับ 22,568.20 เมกะวัตต์เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2551 เวลา 14.30 น. ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 0.08 อันเป็นผลจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว กอปรกับสภาพอากาศ ณ วันที่เกิดความต้องการไฟฟ้าสูงสุดของระบบมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่าปีก่อนประมาณ 0.5 องศาเซลเซียส ภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตในอัตราชะลอตัวและต่ำกว่าประมาณการ ส่งผลให้การใช้พลังงานไฟฟ้าของประเทศตลอดปี 2551 เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเพียงเล็กน้อย โดยการผลิตและซื้อพลังงานไฟฟ้ามีปริมาณรวมทั้งสิ้น 148,200.93 ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.87 (ปี 2550 ขยายตัว ร้อยละ 3.43) นับเป็นอัตราการขยายตัวที่ต่ำที่สุดในรอบ 10 ปี เนื่องจากการใช้ไฟฟ้าในภาคเศรษฐกิจหลักได้แก่ภาคอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจ รวมทั้งภาคที่อยู่อาศัยมีอัตราขยายตัวต่ำกว่าปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ สภาพอากาศที่มีความแปรปรวนไม่เป็นไปตามฤดูกาลก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้อัตราเติบโตของการใช้ไฟฟ้าชะลอตัวลงด้วย เนื่องจากในปี 2551 ฤดูร้อนมีช่วงระยะเวลาสั้นและอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำกว่าปีก่อน อีกทั้งฤดูหนาวมีสภาพอากาศเย็นและมีระยะเวลาสั้นกว่าเมื่อเทียบกับปีก่อน ส่งผลให้ความต้องการใช้ไฟฟ้าลดลงด้วยเช่นกัน

โดยสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยเป็นร้อยละ 69 ของปริมาณการใช้ไฟฟ้าทั้งหมดในเขตการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและในเขตการไฟฟ้านครหลวงคิดเป็นสัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยเป็นร้อยละ 71 ของปริมาณการใช้ไฟฟ้าทั้งหมดในเขตการไฟฟ้านครหลวง ดังแสดงตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 แสดงการใช้พลังงานไฟฟ้าแยกตามประเภทผู้ใช้ในประเทศไทย

(กิกะวัตต์ - ชั่วโมง)

ประเภทการใช้ไฟฟ้า	2550	2551	ปริมาณ(%)
การใช้ไฟฟ้าในเขตนครหลวง			
ธุรกิจอุตสาหกรรม	29,587,433,676	29,560,610,000	71
อื่นๆ	12,447,977,100	12,675,300,000	29
รวม	42,035,410,776	42,235,910,000	100
การใช้ไฟฟ้าในเขตภูมิภาค			
ธุรกิจอุตสาหกรรม	60,566,393,643	61,872,172,123	69
อื่นๆ	26,981,314,590	27,730,069,223	31
รวม	87,547,708,233	89,602,241,346	100
รวมทั้งสิ้น	129,583,119,009	131,838,151,346	

ที่มา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

3.2 ภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย

การเพิ่มขึ้นของมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติ หรือรายได้ประชาชาติ เป็นการแสดงว่าระบบเศรษฐกิจมีความเจริญเติบโต เมื่อมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริงในปีนั้น มีมากกว่ามวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่แท้จริงในปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ถ้าคิดว่าความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจคือการที่ประชาชนของประเทศมีสินค้าและบริการเพื่อการบริโภคมากขึ้น ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องวัดกันด้วยการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัว และความหมายของความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แคบไปกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ต่อหัว ก็คือการวัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วยการเพิ่มของมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติต่อประชากรที่มีงานทำ หรือเรียกอย่างหนึ่งว่าการเพิ่มขึ้นของผลิตภาพการผลิตของแรงงาน

ในความเจริญเติบโตนั้นมีปัจจัยต่างๆ ที่เอื้ออำนวยให้ทั้งประเทศร่ำรวยและยากจนเหมือนกัน ปัจจัย 4 ประการแรกนั้นเป็นเรื่องทางกายภาพ ส่วนประการสุดท้ายนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญมากสำหรับประเทศยากจน เพราะเป็นปัจจัยทางด้านสังคมและการเมืองที่แยกออกจากเศรษฐกิจไม่ออก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ความตั้งใจที่จะพัฒนา” ซึ่งหากตั้งใจจริงแล้วต้องเปลี่ยนแปลง

ทางด้านสังคมและการเมืองด้วย ความเจริญเติบโตนอกจากจะเกิดขึ้น (initiate) แล้วยังจะต้องให้ต่อเนื่อง (sustain) เป็นระยะเวลานานด้วย ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ทรัพยากรมนุษย์ นอกจากจะลดอัตราการเพิ่มของประชากรแล้ว ทรัพยากรมนุษย์จะต้องมีคุณภาพดีขึ้น ทั้งทางการศึกษา สุขภาพอนามัย การมีระเบียบวินัย ทักษะคิดที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สิ่งที่มีอยู่ทางกายภาพ แล้วยังหมายรวมถึงการมีปริมาณมากพอที่สามารถนำมาใช้ในเชิงเศรษฐกิจและการค้าได้ และมีเทคโนโลยีพอที่จะนำมาใช้ได้ด้วย ทรัพยากรที่สำคัญได้แก่ ที่ดิน จะต้องมี การอนุรักษ์ บำรุงรักษา ตลอดจนถึงการถือครองที่ขัดแย้งกัน มีภาวะที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการลงทุน และใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตจากที่ดินนั้น ๆ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเช่น ป่าไม้ ต้นน้ำลำธาร จึงเป็นปัญหาสำคัญทั่วโลกที่กำลังประสบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ยากจนและต้องการเร่งรัดความเจริญเติบโต

การสะสมทุน นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศที่ยากจนพยายามส่งเสริมให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศตน โดยรัฐบาลพยายามสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดี พยายามลงทุนในโครงการพื้นฐาน (infrastructure) เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ต่าง ๆ เพื่อรองรับการลงทุน

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเทศที่ร่ำรวยเช่น ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา ต้องเริ่มต้นโดยการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการลอกเลียนแบบก่อน (Imitating technology) สิ่งที่สำคัญคือผู้ประกอบการ ดังนั้นการสร้างบรรยากาศของผู้ประกอบการจึงมีความจำเป็นพร้อม ๆ กับการนำวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานและดัดแปลงแก้ไขให้เป็นเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้ดีในประเทศนั้น ๆ การที่จะนำมาใช้อย่างต่อเนื่องและพัฒนาขึ้นเป็นลำดับนั้นต้องอาศัยเงื่อนไขทางด้านสังคม ประกอบด้วย เงิน การไม่รู้ ค่านิยม ทักษะคิดต่อยอดปัจจัยนี้จะต้องเอื้ออำนวยอีกด้วย

สังคมและการเมือง ในประเทศยากจน ปัจจัยด้านสังคม เงิน ค่านิยม ทักษะคิด การศึกษา อนามัย ฯลฯ และปัจจัยทางการเมือง เช่นการมีโครงสร้าง อำนาจ การกระจายอำนาจ กลับเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความเจริญเติบโตได้มากกว่าปัจจัยอื่น ๆ เพราะดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้วว่า การพัฒนาหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองที่เหมาะสมต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป ปัจจัยทางสังคมที่มักเป็นอุปสรรค เช่นความเชื่อในเรื่อง โชคลาภ คอยเสี่ยง โชคลาภกินแบ่ง แต่ไม่ยอมทำงาน และยังเชื่ออีกว่าที่ยากจนเป็นเพราะกรรมเก่า ความเชื่อเหล่านี้มีผลต่อการออม การลงทุน ความอุตสาหพยายามในการทำงาน ส่วนในด้านการเมืองนั้นมีการแสวงหาอำนาจโดยการทำปฏิวัติบ่อย ๆ โดยอ้างว่าเป็น การขจัดการฉ้อฉลคดโกง ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมาก

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจสามารถดูได้จากตัวแปรหลัก ๆ หลายตัวแปรคือ ผลผลิต (Output) การว่างงาน (Unemployment) ระดับราคาสินค้าทั่วไป (Price Level) ภายนอกคืออัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate) การส่งออกสุทธิ (Net Export) ดุลการชำระเงิน (Balance of Payment) ในด้านผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product ; GDP) เป็นตัวบ่งชี้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างหนึ่ง ซึ่งหมายถึงมูลค่าทางตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นได้ทั้งหมดภายในอาณาเขตของประเทศ ในระยะเวลาที่กำหนด มีการนับรวมมูลค่าสินค้าและบริการที่เกิดจากปัจจัยการผลิตของต่างประเทศที่ทำการผลิตสินค้าภายในอาณาเขตประเทศ โดยมีวิธีการคำนวณมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศได้ 3 วิธีดังนี้

1. วิธีการคำนวณทางด้านรายจ่าย คือการรวบรวมรายจ่ายทั้งหมดในการซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายในระบบเศรษฐกิจ ณ ราคาสตลาด แสดงรูปลักษณะได้ดังนี้

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

โดย C คือ รายจ่ายในการบริโภคสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจของภาคเอกชน

I คือ รายจ่ายในการลงทุนของภาคธุรกิจ

G คือ รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของภาครัฐบาล

X - M คือ รายจ่ายการส่งออกสุทธิ

2. วิธีการคำนวณด้านรายได้ โดยการรวบรวมรายได้ที่ครัวเรือนได้รับจากขายปัจจัยการผลิตรวมกับรายได้ส่วนที่เหลือของผู้ผลิตที่นับรวมอยู่ที่ราคาสินค้าที่มีการซื้อขาย ณ ราคาสตลาด

$$GDP = NI + T + DEP$$

โดย NI คือ รายได้ประชาชาติ

T คือ ภาษีทางอ้อมของธุรกิจ

DEP คือ ค่าเสื่อมราคา

3. วิธีการคำนวณมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ยังหาได้จากวิธีมูลค่าเพิ่ม (value added) โดยการรวบรวมมูลค่าสินค้าและบริการในแต่ละขั้นตอนการผลิตมานับรวมกัน เริ่มจากมูลค่าของวัตถุดิบ มาผลิตเป็นสินค้าขั้นกลาง และการนำมูลค่าสินค้าขั้นกลางผลิตเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย เมื่อผ่านกระบวนการซื้อขายในตลาด จะก่อให้เกิดมูลค่าสินค้าที่ผู้บริโภคซื้อไปใช้คนสุดท้าย

ตารางที่ 3.4 แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทยในภาคการผลิตระหว่างปี พ.ศ.

2546-2551

หน่วย: ล้านบาท

ภาคการผลิต	2547	2548	2549	2550	2551
การเกษตร	668,808	733,276	841,134	867,518	1,054,175
เหมืองแร่และขุดหิน	175,350	222,618	256,750	276,074	315,751
อุตสาหกรรม	2,235,573	2,461,294	2,750,367	3,023,454	3,273,091
ไฟฟ้า ก๊าซ น้ำประปา	210,903	220,429	238,852	243,354	261,305
การก่อสร้าง	194,446	216,359	234,958	248,667	256,922
การค้าส่งค้าปลีก/ ของใช้ส่วนบุคคล	970,806	1,039,439	1,110,188	1,175,323	1,230,612
โรงแรม ภัตตาคาร	334,222	3,469,410	386,382	416,548	442,532
การขนส่ง การเก็บรักษาสินค้าและ คมนาคม	492,530	519,663	567,149	616,556	633,578
สถาบันการเงิน	233,719	262,099	283,365	306,004	355,292
อสังหาริมทรัพย์ การเช่า กิจกรรม ทางธุรกิจ	188,243	198,511	208,687	214,526	212,829
การบริหารราชการแผ่นดิน	295,885	325,936	350,060	383,567	289,387
การศึกษา	248,876	280,956	316,355	369,538	376,841
ด้านสุขภาพ และงานสังคม					
สงเคราะห์	116,695	135,219	150,016	170,112	168,790
ด้านบริการชุมชนสังคมและบริการ	115,175	123,758	128,907	122,715	124,175
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	8,222	8,531	8,738	9,217	9,679
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	6,489,476	7,095,619	7,830,329	8,469,060	9,101,959

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (2551)

เมื่อพิจารณา ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย จากตารางที่ 3.4 จะเห็นภาคอุตสาหกรรม มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยอย่างมาก พิจารณาได้จากสัดส่วนเฉลี่ยการผลิตภาค อุตสาหกรรม ในระหว่างปี พ.ศ. 2541-2551 อยู่ที่ร้อยละ 39.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทยซึ่งเป็น สัดส่วนที่มากที่สุด

3.2.1 ภาพรวมผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551

ในภาคอุตสาหกรรม จากรายงานดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) ที่จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรม 53 กลุ่ม พบว่าในช่วงเดือนมกราคม – ตุลาคม 2551 ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (มูลค่าเพิ่ม) เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกัน ของปี 2550 ประมาณร้อยละ 7.8 ซึ่งดัชนีเฉลี่ยทั้ง 10 เดือน ในปี 2551 มีค่า 183.0 และในปี 2550 มีค่า 169.7 โดยมีอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรสำนักงาน เครื่องทำบัญชี และเครื่องคำนวณ (Hard Disk Drive) อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ อุตสาหกรรมการผลิตหลอดอิเล็กทรอนิกส์ และ ส่วนประกอบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นอุตสาหกรรมหลักที่ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในช่วง เดือนมกราคม – ตุลาคม 2551 มีค่าเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2550 และคาดว่าในปี 2551 ดัชนี ผลผลิตอุตสาหกรรมจะขยายตัวร้อยละ 6-7 สำหรับแนวโน้มปี 2552 คาดว่าดัชนีผลผลิต อุตสาหกรรมจะชะลอตัวลงจากปี 2551 อยู่ที่ร้อยละ 3 เนื่องจากการบริโภคและการลงทุน ภายในประเทศมีแนวโน้มชะลอตัวลง ประกอบกับการส่งออกที่จะชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจ โลกที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงมาก

สรุปภาวะอุตสาหกรรมในแต่ละสาขา

เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ภาวะการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ปี 2551 มีการ ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน จากการปรับตัวเพิ่มขึ้นของ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะการเร่งตัวเพิ่มขึ้นในช่วง 2 ไตรมาสแรกของปี 2551 และ กลับชะลอตัวลงตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 ซึ่งเกิดจากคำสั่งซื้อที่ชะลอตัวลงจากตลาดส่งออกหลัก เช่น สหรัฐอเมริกา อียู และญี่ปุ่น โดยที่มีการหาตลาดใหม่เพื่อช่วยเพิ่มยอดคำสั่งซื้อที่ลดลงของตลาด หลัก

แนวโน้มของอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ปี 2552 ประมาณว่าจะปรับตัวลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 12 ทั้งนี้เนื่องจากการปรับตัวลดลงของการส่งออกที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องในตลาด หลักเช่น สหรัฐอเมริกา ตลาดอียู และญี่ปุ่น นอกจากนี้ ประมาณการว่าตลาดในประเทศจะทรงตัว อีกด้วย อันเนื่องมาจากเศรษฐกิจมหภาคโดยรวมปรับตัวลดลง การจ้างงานลดลงเนื่องจากภาวะ เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าชะลอตัวลง ทำให้การบริโภคโดยรวมลดลง ส่งผลให้ปริมาณการผลิตปรับตัว ลดลง สำหรับภาวะอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ปี 2552 การผลิตคาดว่าจะทรงตัวปรับตัวเพิ่มขึ้น เล็กน้อยประมาณร้อยละ 1 จากการปรับตัวลดลงของชิ้นส่วน IC ที่ปรับตัวลดลงประมาณการว่าจะ

ปรับตัวลดลง 6 % ส่วน Semiconductor ปรับตัวลดลง 1 % สอดคล้องกับสถานการณ์ขึ้นส่วน Semiconductor ในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลงประมาณ 2 % เช่นกัน ซึ่งส่วนใหญ่ชะลอลงในตลาดหลัก ขณะที่ตลาดเอเชียแปซิฟิกปรับตัวเพิ่มขึ้นในอัตราชะลอลง ขณะที่ ส่วนประกอบหลักของเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้แก่ HDD ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 เท่านั้น เนื่องจากผลกระทบต่อเนื่องจากตลาดหลักอย่างสหรัฐอเมริกาที่ปรับตัวลดลง ซึ่งส่งสัญญาณลดลงตั้งแต่เดือนกันยายน 2551

เคมีภัณฑ์ ในปี 2551 การส่งออกเคมีภัณฑ์อินทรีย์มีมูลค่าลดลงร้อยละ 2.57 เมื่อเทียบกับปีก่อน เคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ดมีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.71 เมื่อเทียบกับปีก่อน ส่วนเครื่องสำอางหรือสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกายมีมูลค่าส่งออกลดลงร้อยละ 6.62 เมื่อเทียบกับปีก่อน อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.06เมื่อเทียบกับปีก่อน และอุตสาหกรรมสี มีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.83 เมื่อเทียบกับปีก่อน

สำหรับแนวโน้มอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ในปี 2552 น่าจะอยู่ในภาวะชะลอตัวลง ทั้งนี้เนื่องจาก อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์โดยส่วนใหญ่จะใช้เป็นวัตถุดิบเบื้องต้นในการผลิตสำหรับอุตสาหกรรมหลักต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งจากวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ของสหรัฐอเมริกา กับสถานการณ์ทางการเมืองที่ยังมีความไม่แน่นอน น่าจะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจหดตัว รวมทั้งอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ด้วย ประกอบกับ ระเบียบว่าด้วยการควบคุมเคมีภัณฑ์ที่ออกโดยสหภาพยุโรป (REACH) ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่มิถุนายนปีนี้ ทำให้ผู้ประกอบการต้องปรับตัวให้ได้ตามกฎระเบียบดังกล่าวและมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นในการปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ปิโตรเคมี สถานการณ์ปี 2551 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีอยู่ในช่วงที่มีความผันผวนอย่างมาก ราคาผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีมีการปรับตัวตามราคาน้ำมันดิบ โดยในช่วงครึ่งแรกของปี 2551 ราคาอยู่ในทิศทางขาขึ้นเนื่องจากราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นอย่างมาก มีสาเหตุหลักจากปัจจัยด้านอุปทาน และปัจจัยด้านการเมือง ได้แก่ สภาพอากาศแปรปรวนในแหล่งผลิต การเกิดเพลิงไหม้โรงกลั่นน้ำมันในสก็อตแลนด์ การก่อการร้ายท่อส่งน้ำมันในไนจีเรีย และความไม่สงบทางการเมืองของประเทศผู้ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลาง รวมถึงค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ อ่อนค่าลง แต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2551 ราคาน้ำมันดิบปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยของสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้เศรษฐกิจโลกเกิดการชะลอตัวลง ทำให้ราคาปิโตรเคมีปรับมาอยู่ในทิศทางขาลง

สำหรับแนวโน้มในปี 2552 จะมีการแข่งขันที่สูงขึ้น โดยเฉพาะการแข่งขันด้านการตลาดที่จะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อุตสาหกรรมปิโตรเคมีในประเทศอาจเกิดการชะลอตัวลง

นอกจากนี้ ผู้ผลิตจะต้องเผชิญกับปัญหาความผันผวนของราคาน้ำมันในตลาดโลก ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอยลง

เหล็กและเหล็กกล้า สถานการณ์เหล็กโดยรวมใน ปี 2551 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีก่อน พบว่าการผลิตโดยรวมขยายตัวขึ้น ร้อยละ 4.32 ความต้องการใช้ในประเทศ ขยายตัวขึ้น ร้อยละ 13.16 แต่ความต้องการใช้ในประเทศที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการสต็อกสินค้าของพ่อค้าคนกลาง สำหรับมูลค่าและปริมาณการนำเข้า เพิ่มขึ้น ร้อยละ 59.86 และ 21.18 ตามลำดับ โดยเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าเหล็กแท่งแบน (Slab) และผลิตภัณฑ์เหล็กกึ่งสำเร็จรูปชนิดอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 173.96 และ 100.34 ตามลำดับ สำหรับมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น ร้อยละ 10.14 แต่ปริมาณการส่งออก ลดลง ร้อยละ 11.12 เนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปลดลง ตามสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ

แนวโน้มสถานการณ์เหล็กโดยรวมในประเทศในปี 2552 เมื่อเทียบกับปี 2551 คาดการณ์ว่าการผลิตในกลุ่มเหล็กทรงยาว จะลดลงประมาณ ร้อยละ 10-20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากในช่วงครึ่งหลังของปี 2551 หลายโรงงานได้หยุดการผลิตลงจึงทำให้สต็อกที่มีอยู่ได้ลดลงไปมาก แต่จากปัญหาสถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองในประเทศส่งผลให้ความต้องการใช้เหล็กทรงยาวยังคงชะลอตัว สำหรับในกลุ่มเหล็กทรงแบน คาดการณ์ว่าการผลิตจะลดลง โดยเป็นผลมาจากความต้องการใช้ของอุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศที่ลดลง

ยานยนต์ ปริมาณการผลิตรถยนต์ในปี 2551 (ม.ค.-ต.ค.) 1,193,413 คัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2550 ร้อยละ 12.88 และในปี 2551 ประมาณว่า มีการผลิตรถยนต์ 1,428,000 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.93 จากปี 2550 ที่มีการผลิตรถยนต์ 1,287,346 คัน โดยเป็นการผลิตรถยนต์นั่ง รถยนต์ปีกอัทพ์ 1 ตัน และรถยนต์เพื่อการพาณิชย์อื่นๆ ประมาณร้อยละ 29 , 70 และ 1 ตามลำดับ อุตสาหกรรมรถยนต์ในปี 2551 การผลิตรถยนต์มีการขยายตัวเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากการส่งออกรถยนต์ทุกประเภทสามารถขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องทั้งในตลาดหลัก และตลาดใหม่ เช่น ออสเตรเลีย อาเซียน และตะวันออกกลาง ส่วนการจำหน่ายในประเทศชะลอตัวเล็กน้อย สาเหตุส่วนหนึ่งเพราะการจำหน่ายรถปีกอัทพ์ 1 ตัน ลดลง ซึ่งเป็นผลจากที่ผู้บริโภคเผชิญกับราคาน้ำมันดีเซลที่สูงอย่างรวดเร็วในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2551 ทำให้เกิดความตื่นตระหนกและชะลอการซื้อ

สำหรับภาวะอุตสาหกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในปี 2552 คาดว่าจะชะลอตัวเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ทั้งการผลิต การจำหน่ายในประเทศ และการส่งออก อันเป็นผลจากวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบรุนแรงไปทั่วโลก ประกอบกับสถานการณ์

ทางการเมืองภายในประเทศที่มีความเปราะบาง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในด้านการลงทุน และการบริโภค

ผลิตภัณฑ์พลาสติก ปี 2551 ผลิตภัณฑ์พลาสติกมีมูลค่าการส่งออกรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 เมื่อเทียบกับปีก่อน ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อินโดนีเซีย และออสเตรเลีย ผลิตภัณฑ์หลักที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ แผ่นฟิล์ม พอยล์ และแถบ ถุงและ กระสอบพลาสติก และเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารพลาสติก โดยมีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.71 8.21 และ 6.59 เมื่อเทียบกับปีก่อน ตามลำดับ

แนวโน้มในปี 2552 การผลิต การนำเข้า และการส่งออกน่าจะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากคำสั่งซื้อ จากต่างประเทศชะลอตัวลงอย่างมาก เนื่องจากภาวะวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ของสหรัฐอเมริกาที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทั่วโลก ซึ่งจะทำให้ยอดการส่งออกลดลง ประกอบกับ สถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศที่ยังมีความไม่แน่นอน และนโยบายการผลักดันโครงการต่าง ๆ ของภาครัฐยังไม่ชัดเจน ส่งผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนของภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

รองเท้าและผลิตภัณฑ์หนัง ในปี 2551 สถานการณ์การผลิตเมื่อเทียบกับปีก่อน ลดลงใน 2 กลุ่ม ผลิตภัณฑ์ คือ คำนีผลผลิตกระเป๋าดำเนินทาง กระเป๋าถือและสิ่งที่คล้ายกัน อานม้าและเครื่องเทียมลาก และดัชนีผลผลิตรองเท้าลดลงร้อยละ 78.82 และ 6.14 ตามลำดับ การผลิตภายในประเทศลดลง อันเป็นผลมาจากเศรษฐกิจโลกชะลอตัว และการบริโภคภายในประเทศลดลง เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกของรองเท้าและชิ้นส่วนในปี 2551* ที่ชะลอตัวลดลงจากปี 2550 ร้อยละ 0.1 เนื่องจากประเทศคู่ค้าสำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา ประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ

สำหรับในปี 2552 คาดว่ามูลค่าการส่งออกรวมรองเท้าและเครื่องหนังจะมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีน และเวียดนาม ยังทำให้ประเทศไทยยังสามารถส่งออกไปยังประเทศเหล่านี้ได้ ในกลุ่ม สินค้าหนังและผลิตภัณฑ์หนังฟอกและหนังอัด แต่สำหรับสินค้ากลุ่มปลายน้ำ เช่น สินค้ากระเป๋า และรองเท้าหนัง คาดว่ายังมีอัตราการขยายตัวที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากสินค้าของไทยมีการออกแบบตรงตามต้องการของตลาดและมีคุณภาพ ยกเว้นรองเท้ากีฬาที่คาดว่าจะมีแนวโน้มลดลง

อาหาร ภาวะการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารในภาพรวมปี 2551 จะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 2.7 เนื่องจากการผลิตในหลายสินค้า ได้รับผลดีจากการปรับตัวสูงขึ้นของราคาในตลาดโลกในช่วงไตรมาสที่ 2-3 โดยมาจากการที่ประเทศผู้ผลิตสำคัญหลายประเทศประสบปัญหาทั้งวัตถุดิบและจากภาวะภัยธรรมชาติ ประกอบกับประเทศผู้ผลิตรายสำคัญอย่างจีน ประสบปัญหาความปลอดภัยของอาหารที่ประเทศนำเข้าตรวจสอบพบสารตกค้างและสิ่งปลอมปนในอาหารจน

เกิดวิกฤตความปลอดภัยทั้งในสินค้าประเภทประมง และปศุสัตว์ ทำให้ประเทศนำเข้าหันมานำเข้าสินค้าอาหารจากไทยทดแทนเพิ่มขึ้น

แนวโน้มการผลิตอุตสาหกรรมอาหารในภาพรวมปี 2552 คาดว่าจะขยายตัวจากปี 2551 ร้อยละ 3.6 ขณะที่การคาดการณ์การส่งออกอุตสาหกรรมอาหารในภาพรวมปี 2552 ในเชิงปริมาณจะขยายตัวร้อยละ 1.5 น้อยกว่าในปี 2551 ที่ขยายตัวร้อยละ 4.8 ส่วนเชิงมูลค่าในรูปเงินบาทจะลดลงร้อยละ 4.8 และในรูปเงินเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 8 โดยมีปัจจัยภาวะเศรษฐกิจถดถอยของสหรัฐอเมริกา และประเทศผู้นำเข้าทั้งสหภาพยุโรปและญี่ปุ่น เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้การผลิตและการส่งออกของไทยในสินค้าอาหารชะลอตัวลง และยังคงต้องติดตามปัจจัยเสี่ยงต่างๆ เช่น ความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจในประเทศของผู้บริโภคที่ยังชะลอการจับจ่ายใช้สอย การแพร่ระบาดของเชื้อไข้หวัดนกฉบับใหม่ ภัยธรรมชาติที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ และมาตรการกีดกันทางการค้ารูปแบบต่างๆ ที่ประเทศผู้นำเข้าจะประกาศใช้ในอนาคต

ไม้และเครื่องเรือน ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน ปี 2551 มีปริมาณการผลิตรวม เมื่อเทียบกับปีก่อนลดลงร้อยละ 39.76 เนื่องจากวิกฤติสถาบันการเงินของสหรัฐอเมริกาที่ลุกลามเป็นวิกฤติเศรษฐกิจโลก ทำให้เศรษฐกิจของประเทศต่างๆ อยู่ในภาวะชะลอตัวและกำลังซื้อลดลง โดยเฉพาะในตลาดหลักของไทย ได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร ส่งผลอย่างมากต่ออุปสงค์ของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน อีกทั้งความไม่สงบทางการเมือง และความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจภายในประเทศ ทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องลดปริมาณการผลิตลง

สำหรับแนวโน้มการส่งออกของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือน ในปี 2552 คาดว่าจะอยู่ในภาวะชะลอตัว จากการที่ตลาดส่งออกหลักของไทยอยู่ในภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่ออุปสงค์และการส่งออกของอุตสาหกรรมไม้และเครื่องเรือนของไทย อย่างไรก็ตาม ปัจจัยบวกคือ ตลาดส่งออกอื่นๆ โดยเฉพาะประเทศแถบตะวันออกกลางยังมีความต้องการ และกำลังซื้อสูง

ผลิตภัณฑ์ยาง การผลิตยางแปรรูปขึ้นต้นในปี 2551 เมื่อเทียบกับปีก่อนเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 7.38 โดยเพิ่มขึ้นในส่วนของยางแท่ง เนื่องจากความต้องการยางพาราในตลาดต่างประเทศยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจากจีน ส่งผลให้ราคายางพาราสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ แต่ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี 2551 ราคายางพาราปรับลดลงรุนแรงมาอยู่ที่ระดับกิโลกรัมละ 40 บาท และมีแนวโน้มว่าราคายางจะยังคงตกต่ำต่อเนื่องไปถึงปี 2552 เนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจการเงินของสหรัฐอเมริกาส่งผลกระทบต่อความต้องการยางพาราจากไทยลดลง ทั้งนี้เนื่องจากอุตสาหกรรมรถยนต์ของสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาขาดทุน ขอดการจำหน่ายลดลงร้อยละ 20-30 ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางล้อรถยนต์ซึ่งใช้ยางพาราในการผลิต โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นผู้ผลิตยางล้อรถยนต์ราย

ใหญ่ และมีผลให้สหรัฐอเมริกาชะลอการซื้อยางรถยนต์จากจีน จึงทำให้จีนต้องชะลอการสั่งซื้อวัตถุดิบยางพาราจากไทย

แนวโน้มของอุตสาหกรรมยาง และผลิตภัณฑ์ยางใน ปี 2552 คาดว่าจะชะลอตัวลง ราคายางพารามีแนวโน้มปรับตัวลดลงรุนแรง ในขณะที่ความต้องการยางและผลิตภัณฑ์ยางจะชะลอตัวลง อันเป็นผลกระทบมาจากวิกฤตเศรษฐกิจการเงินของสหรัฐอเมริกาที่ลุกลามเป็นวิกฤตเศรษฐกิจโลก อุตสาหกรรมยานยนต์และยางล้อ ตลอดจนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆต่างได้รับผลกระทบ เนื่องจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคชะลอลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การส่งออกยางพารา และผลิตภัณฑ์ยางของไทย นอกจากนี้ราคาน้ำมันในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ราคายางสังเคราะห์ถูกลง เมื่อยางสังเคราะห์ถูกลง ผู้บริโภคจะหันไปใช้ยางสังเคราะห์แทนยางพารามากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้การส่งออกยางพาราลดลงอย่างรวดเร็ว

เยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์ ภาวะการผลิตเยื่อกระดาษ ในปี 2551 มีค่าดัชนีผลผลิตเมื่อเทียบกับปีก่อนลดลงร้อยละ 1.7 สอดคล้องกับอัตราการใช้จ่ายในการผลิตเยื่อกระดาษที่ลดลง เนื่องจากปีก่อนมีปัจจัยบวกหลายประการ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ งานเฉลิมพระเกียรติเนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา ทำให้มีการสั่งพิมพ์หนังสือ สิ่งพิมพ์ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับงานดังกล่าว นอกจากนี้ประเทศจีน มีความต้องการใช้เยื่อกระดาษสูง ทั้งนี้ ในปี 2551 มีปัจจัยลบอันเนื่องมาจากภาวะราคาน้ำมันสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นด้วย อีกทั้งภาวะเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศชะลอตัว ส่งผลให้ความต้องการ เยื่อกระดาษลดลง

สำหรับแนวโน้มของภาวะอุตสาหกรรมเยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์ ในปี 2552 คาดว่า จะปรับตัวลดลง เนื่องจากความต้องการเยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์ในตลาดโลกและตลาดในประเทศลดลง ด้วยสาเหตุจากปัจจัยเสี่ยงในประเทศ ได้แก่ ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และความไม่แน่นอนทางการเมือง ส่วนปัจจัยเสี่ยงในต่างประเทศ ได้แก่ ปัญหาวิกฤตการเงินสหรัฐอเมริกา ส่งผลกระทบต่อยังสหภาพยุโรป ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ทำให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัว กำลังซื้อลดลง ส่งผลต่อการสั่งซื้อเยื่อกระดาษ กระดาษ และสิ่งพิมพ์ มีแนวโน้มลดลงด้วย

ยา การผลิตและการจำหน่ายยาและผลิตภัณฑ์เภสัชกรรม ในปี 2551 มีปริมาณลดลงจากปีก่อนเล็กน้อย ร้อยละ 2.2 และ 1.1 ตามลำดับ สินค้าที่มีการผลิตและจำหน่ายลดลงมาก ได้แก่ ยาครีม และยาผง ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ผลิตยาครีมที่รับจ้างผลิตได้รับคำสั่งซื้อจากผู้ว่าจ้างลดลง โดยผู้ว่าจ้างได้ย้ายฐานการผลิตยาครีมบางชนิดไปยังประเทศอินโดนีเซีย นอกจากนี้การที่ต้นทุนวัตถุดิบและค่าขนส่งสูงขึ้น ทำให้มีการปรับราคาขายบางรายการเพิ่มขึ้น ประกอบกับเศรษฐกิจไทยในปีนี้จะชะลอตัวเมื่อ

เทียบกับปีก่อน จากความวิตกเรื่องวิกฤติการเงินโลกและปัญหาการเมืองในประเทศ ซึ่งมีผลต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค ส่งผลให้การผลิตและการจำหน่ายยาโดยรวมลดลงด้วย แต่เนื่องจากยาถือว่าเป็นปัจจัย 4 ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต จึงได้รับผลกระทบไม่มากนัก

สำหรับแนวโน้มในปี 2552 คาดว่าปริมาณการผลิตและการจำหน่ายยาในประเทศจะทรงตัวหรือขยายตัวจากปีก่อนเล็กน้อย แม้จะมีการชะลอตัวของเศรษฐกิจจากความวิตกกับวิกฤติการเงินโลก ซึ่งส่งผลต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค แต่เพราะยาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตจึงไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ประกอบกับโครงการหลักประกันสุขภาพยังคงดำเนินอยู่อย่างต่อเนื่อง และค่าเหมาจ่ายรายหัวเพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้หากเศรษฐกิจมีการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องอาจจะเป็นโอกาสในการเติบโตของตลาด Generic Drugs เนื่องจากความต้องการยาราคาถูกจะมีมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาในประเทศ สำหรับการส่งออกคาดว่าจะขยายตัวดี โดยตลาดหลักยังคงเป็นอาเซียน นอกจากนี้ตลาดใหม่ ๆ เช่น รัสเซีย และแอฟริกา ยังเติบโตดี ประกอบกับผู้ผลิตมีการทำการตลาดเชิงรุก

สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม การผลิตและการจำหน่ายเส้นใยสิ่งทอปี 2551 เมื่อพิจารณาจากดัชนีอุตสาหกรรม การผลิตเส้นใยสิ่งทอฯ ดัชนีผลผลิตชะลอตัวลงร้อยละ 6.3 ส่งผลให้การจำหน่ายปรับตัวลดลงร้อยละ 4.1 เมื่อเทียบกับปีก่อน เนื่องจากความไม่มั่นใจของผู้บริโภคต่อภาวะเศรษฐกิจที่ยังซบเซาเมื่อเทียบกับปีก่อน ทำให้ผู้บริโภคชะลอการใช้จ่ายประกอบกับราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น อีกทั้งผู้ประกอบการได้มีการนำเข้าเส้นใยฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.0 เนื่องจากราคาถูกกว่าที่จะผลิตในประเทศ สำหรับการผลิตผ้าฯ ดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.4 แต่การจำหน่ายชะลอตัวเล็กน้อย การผลิตเครื่องแต่งกายยกเว้นเครื่องแต่งกายจากขนสัตว์ ดัชนีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.1 การจำหน่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน ทั้งนี้คาดว่าในปี 2552 การผลิตและการจำหน่ายจะขยายตัวมากขึ้นกว่าปี 2551 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5

สำหรับแนวโน้มการผลิตสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูปในปี 2552 คาดว่าจะมีคำสั่งซื้อเพิ่มขึ้นหลังจากที่ข้อตกลงความร่วมมือหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจไทย-ญี่ปุ่น (JTEPA) มีผลบังคับใช้ ซึ่งคาดว่าจะลดคำสั่งซื้อและการส่งออกไปยังประเทศญี่ปุ่นจะเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 การผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป รวมทั้งการส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอจะขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.0 และเครื่องนุ่งห่มจะขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ซึ่งจะเน้นในตลาดอาเซียนและญี่ปุ่นมากขึ้น เพื่อลดผลกระทบจากตลาดสหรัฐ อเมริกาและสหภาพยุโรปชะลอตัว

ปูนซีเมนต์ การผลิตปูนซีเมนต์ปี 2551 มีการผลิตปูนเม็ด 39.26 ล้านตัน ส่วนการผลิตปูนซีเมนต์ (ไม่รวมปูนเม็ด) มีปริมาณ 35.29 ล้านตัน เมื่อเทียบกับปีก่อน ลดลงร้อยละ 3.63 และ 4.85 ตามลำดับ เนื่องจากราคาของถ่านหินซึ่งเป็นแหล่งพลังงานหลักที่ใช้ในการผลิตปูนซีเมนต์ปรับตัวเพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น ประกอบกับความต้องการใช้ปูนซีเมนต์ในประเทศลดลง ซึ่งสาเหตุที่สำคัญ คือ ธุรกิจการก่อสร้างและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ซบเซา เนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมืองส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการขาดความเชื่อมั่นในการลงทุน อีกทั้งการดำเนินโครงการลงทุนในสาธารณูปโภคพื้นฐานของภาครัฐก็ล่าช้าไปด้วย

สำหรับหวั่นแวนโน้มการผลิตและการจำหน่ายปูนซีเมนต์ในปี 25 52 ขึ้นอยู่กับการขยายตัวของธุรกิจการก่อสร้างและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศ ซึ่งคาดว่าในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 จะยังชะลอตัวอยู่ เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองยังไม่มี ความแน่นอน ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ลงทุน และความคืบหน้าในการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาล อย่างไรก็ตามถ้าสถานการณ์ทางการเมืองคลี่คลายลง ภาคอสังหาริมทรัพย์อาจมีแนวโน้มดีขึ้น ในช่วงครึ่งปีหลัง ในขณะที่โครงการของภาครัฐน่าจะมีความชัดเจนขึ้นบ้าง

ผลิตภัณฑ์เซรามิก การผลิตเซรามิกที่ใช้เป็นวัสดุก่อสร้างทั้งกระเบื้องปูพื้น บุผนัง และเครื่องสุขภัณฑ์ ในปี 2551 มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจากปีก่อน แม้ว่าจะได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของอสังหาริมทรัพย์ ในประเทศ แต่ยังสามารถขยายตลาดส่งออกได้ จึงมีการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของตลาดส่งออกที่ขยายตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2551 การผลิตกระเบื้องปูพื้น บุผนัง และเครื่องสุขภัณฑ์ มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปี 2550 ในอัตรา ร้อยละ 4.79 และ 4.81 ตามลำดับ

สำหรับการผลิตและจำหน่ายเซรามิก ในปี 2552 มีแนวโน้มลดลงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาทางการเมือง ทำให้ผู้บริโภคระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น นอกจากนี้ การจำหน่ายเซรามิกยังมีการแข่งขันอย่างรุนแรง ทั้งจากสินค้าที่ผลิตในประเทศและสินค้านำเข้าจากจีน โดยผู้ผลิตหันมาเน้นตลาดในประเทศมากขึ้น หลังจากตลาดหลักในการส่งออกหดตัวจากภาวะเศรษฐกิจโลก

อัญมณีและเครื่องประดับ โดยสรุปภาพรวมการผลิตของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในปี 2551 เมื่อเทียบกับปี 2550 จะหดตัวลงร้อยละ 21.54 การขยายตัวของการส่งออกจะมีการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 38.49 เนื่องจากมูลค่าการส่งออกโดยรวมที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก อันเป็นผลจากราคาสินค้าต่อหน่วยนั้นเพิ่มสูงขึ้น โดยตลาดส่งออกที่สำคัญ คือ ฮองกง ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา และ สวิตเซอร์แลนด์ ทั้งนี้การส่งออกไปสหรัฐอเมริกาได้รับผลกระทบจากปัญหาวิกฤติการณ์สถาบันการเงิน และจากการประกาศห้ามการนำเข้าสินค้าจากประเทศที่ใช้วัตถุดิบหยกและทับทิมจากพม่ามาผลิตสินค้าเครื่องประดับสำหรับส่งออกไปสหรัฐฯ [Tom Lantos Block Burmese JADE (Junta's

Anti-Democratic Efforts) Act of 2008] เพื่อกดดันให้รัฐบาลทหารพม่าเร่งฟื้นฟูประชาธิปไตย และปรับปรุงด้านสิทธิมนุษยชน

สำหรับแนวโน้มการผลิต ในปี 2552 ปัจจัยอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าปีก่อน แนวโน้มราคาน้ำมันที่ต่ำกว่า 50 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาเรล จะเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การผลิตขยายตัวได้ที่ร้อยละ 2 – 5 สำหรับแนวโน้มด้านการส่งออก ในปี 2552 ปัจจัยสนับสนุน สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับของไทยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดโลก ผู้ประกอบการได้ลดสัดส่วนการส่งออกไปสหรัฐอเมริกาซึ่งกำลังซ่อลดลงจากวิกฤติการณ์สถาบันการเงิน โดยมุ่งไปที่ตลาดจีน อินเดีย ตะวันออกกลาง และรัสเซีย

ตารางที่ 3.5 แสดงอัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรมของประเทศไทย

อัตราการขยายตัวสาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ)	2551	2551				2552
		Q1	Q2	Q3	Q4	
อุตสาหกรรมเบา	0.4	0.7	0.3	2.4	-1.7	-3.2
อุตสาหกรรมวัตถุดิบ	-0.2	5.9	3.3	-0.8	-8.8	-7.7
อุตสาหกรรมสินค้าทุน และเทคโนโลยี	9.1	20.9	16.8	12.3	-9.2	-28.4
อุตสาหกรรมรวม	3.9	9.5	7.7	6.1	-6.7	-14.9

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อุตสาหกรรมเบา ขยายตัวร้อยละ 2.4 จากร้อยละ 0.3 ในไตรมาสที่แล้ว อุตสาหกรรมสำคัญประกอบด้วย

- อาหารและเครื่องดื่ม
- เสื้อผ้าและ
- เฟอร์นิเจอร์และเครื่องประดับ

อุตสาหกรรมวัตถุดิบ หดตัวร้อยละ 0.8 จากที่ขยายตัวร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อน อุตสาหกรรมสำคัญประกอบด้วย

- โรงกลั่นน้ำมัน
- อโลหะ

อุตสาหกรรมสินค้าทุนและเทคโนโลยี ขยายตัวร้อยละ 12.1 ชะลอลงจากไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 16.8 เนื่องจากความต้องการสินค้าที่สำคัญๆ ในกลุ่มเริ่มชะลอตัวลงทั้งการส่งออกและตลาดภายในประเทศ

- ยานยนต์
- ยานยนต์อื่นๆ
- เครื่องจักรสำนักงานฯ
- เครื่องจักรและอุปกรณ์

จากข้อมูลต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าภาคอุตสาหกรรม มีความสำคัญอย่างมากในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งภาคอุตสาหกรรมมีความจำเป็นในการใช้พลังงานไฟฟ้าในขั้นตอนขบวนการผลิตตั้งแต่ต้นจนออกมาเป็น ผลิตภัณฑ์มาสู่ท้องตลาด ซึ่งการใช้ไฟฟ้าของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นนั้น เป็นไปตาม ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย ของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นของภาคอุตสาหกรรมนั้นส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย โดยรวมของประเทศเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศค่อนข้างชัดเจน